Kris Coremans

Omgeving Raveelmuseum

publieke ruimte en museumtuin/ Machelen aan de Leie

in onderaanneming voor architect Stéphane Beel
ontwerp 1996, uitvoering 1998, gedeeltelijke afbraak 1998
ontwerper Kris Coremans ism. Maarten Delbeke & Manja Vanhaelen
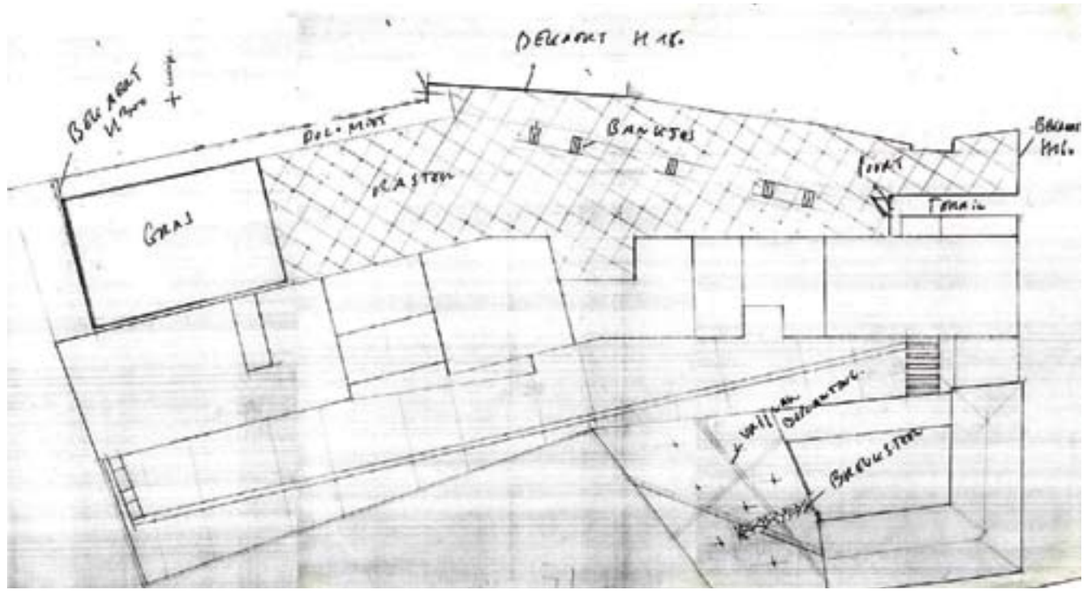
Het museum is een langgerekte kamerreeks die de hoofdstraat met de achterstraat verbindt. Het bevestigt de kavelstructuur van een dorp waarin de percelen van straat tot straat lopen en dikwijls informele doorgangen tussen de bouwsels vrijhouden. Om die beweging kracht bij te zetten staat het gebouw centraal op het terrein, los van de oude pastorie die deel uitmaakt van het museumdomein.
We hadden de opdracht om een museumtuin te maken waarin beelden zouden worden tentoongesteld en om in de aanleg te voorzien van een open strook die deel zou uitmaken van de publieke ruimte van het dorp. Het ontwerp van de buitenruimten verdubbelt het museale parcours. Zoals de wandeling doorheen het museum geconditioneerd wordt door de architectuur en de collectie, worden op de buitenroutes afstand en nabijheid ten opzichte van het museum afgemeten.
Het parcours doorheen de museumtuin traceert de kortste lijn tussen in- en uitgang van het museum. De wandeling loopt over een blindenpad in rode rubber. Rubbertegels worden in de openbare ruimte gebruikt om gevaarlijke overgangen te markeren of als zachte ondergrond bij speeltuigen; hier nodigen ze uit tot opmerkzaamheid. Het pad doorsnijdt een systeem van dwarse stroken uitgewerkt in mijnsteen van verschillende kalibers. Vanaf de straat biedt het perspectief op de licht hellende tuin het uitvergrote beeld van een omgeploegde akker. De rode kleur verbijzondert de museumtuin. Ze legt ook een relatie aan met het nabijgelegen kerkhof: beide zijn plaatsen van afgezonderde openbaarheid. De museumtuin sluit aan op de pastorietuin die van een breuksteenvlak en een aanplant van ratelpopulier is voorzien. De andere route gaat door het perceel ten oosten van het museumgebouw. Hier wordt de open ruimte teruggegeven aan het dorp. Het pad wordt er niet precies doorheen getrokken. In het veld dat voorzien is van bermbeplanting wordt zijn verloop aangegeven door uitrusting: vuilbakjes, lantarenpalen en zitbanken. Terwijl de scherpe detaillering van de rode tuin zijn museaal karakter benadrukt, wordt het publieke karakter van het voorplein informeel aangegeven door een uitrusting die ook elders in het dorp voorkomt.